

Η ΕΝ ΦΑΛΗΡΩ ΜΟΙΡΑ

Ἀπὸ ἡμερῶν πολλῶν ὄρμει ἐν Φαλήρῳ μία μοῖρα τοῦ ἡμετέρου στόλου, συχνάκις ἐκπλέουσα χάριν, γυμνασίων. Ἡ μοῖρα αὕτη, ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου κ. Λάσκρη διαικουμένη, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν πλοίων Ἀγελώου, Ἀλφειοῦ, Εὐρώτα καὶ Πηγεῖοῦ. Τὰ φέροντα τὰ ὀνόματα τῶν τεσσάρων κυριωτάτων ποταμῶν τῆς Ἑλλάδος πλοῖα ταῦτα κατεσκευάσθησαν πρὸ δύο ἐτῶν ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὰ μὲν δύο πρῶτα ὁμοιόμορφα ὄντα ἐναυπηγήθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ, τὰ δ' ἕτερα δύο ἐπίσης ὁμοιόμορφα ἐν Σκωτίᾳ. Ἐκαστὸν αὐτῶν ἔχει μῆκος 130 ποδῶν ἀγγλικῶν, φέρει δὲ ἀνὰ ἓν τηλεβόλον τῶν 16,6 ὑπεκατομέτρων εἰς τὴν πρῶμην καὶ τὴν πρῶραν καὶ ἀνὰ 2 μυδραλλιοβόλους συστήματος Χόσκis, πλήρωμα δὲ ἀπὸ 80 ἕως 90 ἀνδρῶν.

Τὸ δημοσιευόμενον σχεδιογράφημα παρὰ τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Φωκᾶ γινόμενον ἐλήφθη ἀπὸ τῆς θέσεως Καστέλλα, παριστά δὲ τὴν μοῖραν ὁμοῦσαν ἐν Φαλήρῳ. Τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ φαινόμενον μέγα πλοῖον εἶνε τὸ γαλλικὸν θωρηκτὸν Victorieuse.

Ἡρὸς τοὺς Ἀστειοὺς ἐπιστολὴ τοῦ παμφιλτάτου τοῦ Φασουλῆ.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι...

Ἀπὸ τὸ «Μὲν Ρεπό μου»

μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς ἐδράβασα καὶ εἶδα ὅτι ψοφῆμα κοίταται καταμεσῆς τοῦ δρόμου καὶ κακοήθης πυρετὸς μαστίζει τὴν πατρίδα. Κι' ἐπισυμβαίνουν θάνατοι ἕσθ' ὅτι ἔξαφνικοί, καὶ χάνει τὸν λογαριασμὸ καὶ ἡ Στατιστικὴ.

Ἐν τούτοις δὲν μοῦ λέγετε καὶ σὺς πῶς οὐκ ἐφάνη τὸ Ἐπουρητὸν τοῦ Λίξ-Μπίτε καὶ τοῦ Σαλισβουρίας; φρονεῖτε πῶς ἀποκλεισμὸν καὶ τοῦτο θὰ μᾶς κήρη, ἄν, ὃ μὴ γένοιτο, κληθεῖν σειρά τῆς ἐφεδρείας; Ἀμὲ καὶ ἡ συνέντευξις τῶν δυὸ Ἀποκρατόρων πλησίον τῶν Γερμανικῶν καὶ Ἀυστριακῶν συνόρων;

Ἀμὲ κι' ἡ συνδιάλεξις τοῦ Βίσμαρκ καὶ Καλντόκ... ἐγὼ φρονῶ πῶς καὶ τι τὸν κόσμον θὰ ταράξη καὶ εἴτε ἄλλο σ τ ἄ τ ο υ ς κ β ὃ θὰ μᾶς καταδιώκη, πλὴν εἶθε ὁ Παράγραφος νὰ μᾶς διαφυλάξη ἀπὸ τοῦ φιλοπάτριδος καὶ ἀπὸ τῆς συγκινήσεως καὶ κλάραϊς καὶ Ἐθνικοῦς δεσμοῦς καὶ Ἀρχάδων προσφωνήσεις.

Αὐτὰ φρονῶ πρὸς τὸ πρῶν, ἐν τούτοις τίς εἰξεύρει εἰς τοῦ χειμῶτος τὰς ἀρχὰς τί μοῖρα θὰ μᾶς εἴρη. Ἀλλ' ὅμως μέχρι τοῦ καιροῦ τῶν νέων μας ἀγῶνων ἄς προσφωνοῦμεν τὰς σκιὰς τῶν σεβαστῶν προγόνων καὶ ἄς πουλοῦμε 'στὴν Τουρκιὰ τὸ κάθε μας μονάρι, ἀφοῦ δὲν ἔμειτε σαγὸς 'στ' ἀχούρια καὶ κριθάρι.

Καὶ νῦν ταχεῖαν ἐναρξίν προσμένων τῆς Βουλῆς, σᾶς χαιρετῶ καὶ σᾶς φιλῶ.

ὁ φίλος Φασουλῆς.

Φωκᾶ

ΝΙΚΗΤΑΙ ΚΑΙ ΗΤΤΗΜΕΝΟΙ

Τὸ ἀπαίσιον τῆς Κούτρης ὄνειδος παραμένει ἀκόμη ὡς ἐφιάλτης εἰς τὸν νοῦν μας καὶ θὰ μείνῃ ἐπὶ πολὺ ὡς στίγμα εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας μας. Ὅσάκις ἀνκλογιζόμεθα μεθ' ὑπερηφανείας τοὺς προσφάτους ἀθλοὺς τῶν γενναίων μαχητῶν τοῦ Γκριτζόβαλη καὶ τοῦ Δρεπανίου, ἡ ἀνάμνησις τῆς περιῦδριστητῆς φουστανέλλας τῶν νεωτέρων ἀδόξων τριακωσίων ἐγείρεται ὡς φάσμα καὶ παγώνει τὸν ἐνθουσιασμὸν μας. Τρεῖς μῆνες παρήλθον ἤδη ἀπὸ τοῦ λυπηροῦ συμβάντος καὶ ἡ Κουτρολογία ἐν ταῖς στήλαις τῶν ἐφημερίδων ἐξικυλοῦθαι ἀκόμη ζωηρὰ καὶ δημοσιεύονται φαντασιώδεις καὶ μυθιστορικῆ περιγραφῆς, καὶ συμβαίνουσι μονομαχίαι καὶ διενεργοῦνται ἀνακρίσεις καὶ ἐν γένει τὸ ζήτημα δὲν ἐννοεῖ νὰ φύγῃ ἀπὸ τοῦ τάπητος.

Τὸ πάντων ὅμως σπουδαιότερον ὑπῆρξεν ἡ δικταχθεῖσα διάλυσις τοῦ 5ου εὐζωνικοῦ τάγματος. Ἐνεκα τοῦ γενικοῦ μέτρου ἐπρόκειτο νὰ διαλυθῇ ἐν τῶν ὑπαρχόντων εὐζωνικῶν ταγμάτων, ἐξελέχθη δ' ὡς ἐξικατῆριον θῦμα τῆς τρωθείσης ἐθνικῆς φιλοτιμίας τὸ ἀτυχὲς 5ον, ὅστινος οἱ δύο λόγοι ὑπέστησαν τὴν ἐπινειδιστὸν ἐν Κούτρᾳ αἰχμαλωσίην καὶ τὴν ὀδυνηρὰν ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν περιαγωγὴν, τὴν χλεύην τῶν Βουλγάρων καὶ τοὺς ἐμπυσμῶδες τῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ Ἑβραίων. Ἴσως ἠδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ — συνκισθανόμενος ἐνταυτῷ τὴν γινομένην εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔνδυμα ὕβριν — ὅτι λίαν σκληρὰ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιβληθεῖσα τιμωρία. Ἴσως θὰ ἠδύνατο εὐλόγως νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἐνόσω ἔστατο ὄρθιος καὶ ἄτρωτος ὁ Λώρης, οἱ ἐν Κούτρᾳ στρατιῶται ἐμάχοντο ἠρωτικῶς, ὅτι οὐδαμῶθεν ἐστάλη πρὸς αὐτοὺς ἐπικουρία, ἂν καὶ ἐπάλαιον ἐπὶ ὥρας πολλὰς ἐξηντηλημένοι καθ' ὑπερέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων ὅτι, καθὰ τοῦλάχιστον ἐξάγεται ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν κατὰστάντων, οἱ στρατιῶται ὑπέκυψαν ἀναγκάζόμενοι ἐκ τῆς πειθαρχίας εἰς τὴν ἀνυδρον διαταγὴν τῶν δειλιασάντων ἀνωτέρων τῶν καὶ ὅτι πολὺ ἀμφίβολον εἶνε ἂν πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἐπὶ τῶν πρωταιτίων δικαίως ἐπιβαλλομένη τιμωρία, ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι πάντες οἱ πολεμήσαντες ἐν Κούτρᾳ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εὐθύνονται διὰ τὴν συμφορὰν, πάντως ὅμως εἶνε ἀνεύθυνος ἡ λοιπὴ δύναμις τοῦ τάγματος ἢ μὴ παρευρεθεῖσα εἰς τὸ ἀπαίσιον αὐτὸ σημεῖον τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ ἐπομένως ἀποβαίνει τερατωδῶς ἀνεξήγητος ἢ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐπιβληθεῖσα ἠθικὴ καταδίκη. Ἀλλὰ δὲν ἐνδιατριβοῦμεν ἐπὶ πλέον εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἐπειγόμενοι νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα καὶ ὑπὸ ἄλλην σοβαρωτέραν ἔποψιν.

Ἡ κυβέρνησις σχηματίζουσα ἐπιτροπὴν ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, διενεργούσα ἀνακρίσεις, κρατοῦσα ὑπὸ προφυλάκισιν τοὺς ἐν Κούτρᾳ παραδοθέντας ἀξιωματικούς, πράττει ὅ,τι κατ' ἀρχὰς ἐφάνη προσπαθῆσασα ν' ἀποφύγῃ, ἀναγνωρίζει δηλαδὴ ἐπισήμως τὰ παρὰ τὰ σύνορα γεγονότα καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν σοβαρότητα. Ἀλλ' ἡ ἐνέργειά τῆς τότε δὲν δύναται νὰ εἶνε μονομερῆς ἀφοῦ πανδήμως τιμωρεῖ τοὺς παραγνωρίσαντας τὸ ἑαυτῶν καθήκον, ἀνυπερθέτως, κατ' αὐστηρὰν τοῦ δικαίου ἀπαίτησιν, ὀφείλει νὰ βραβεύσῃ τοὺς διαπρέψαντας. Τὸ δεύτερον τοῦτο μάλιστα ὀφείλε νὰ πράξῃ πρὸ τοῦ πρώτου καὶ νὰ ἐξάρῃ τὴν σημασίαν τῶν γεγονότων διὰ λόγου ἐθνικοῦ συμφέροντος. Ὁ κυμαινόμενος χριστιανικὸς πληθυσμὸς τῆς Μακεδονίας δικτελεῖ ὑπὸ τὴν πικρὰν ἐντύπωσιν τῆς ἀτιμωτικῆς περιαγωγῆς τῶν αἰχμαλώτων, ἡ φήμη δὲ περὶ τῶν γενομένων ἐφθασε

μέχρις αὐτῶν ἀσαφῆς ἢ σκοπίμως ἠλλοιωμένη, δὲν θὰ εἶνε δὲ βεβασίως οἱ Τοῦρκοι ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ τοὺς ἐξαγάγωσιν ἐκ τῆς ἀπάτης. Αὐτοὶ προσεπάθησαν παντὶ σθένει νὰ παραστήσωσι τὴν βαρεῖαν ἡττάν των ὡς νίκην· τοιοῦτον δὲ σκοπὸν εἶχε καὶ ἡ παρασπονδία των καὶ αἱ ἀποδοθεῖσαι εἰς τοὺς στρατηγούς των ἔκτακται τιμαὶ καὶ αἱ ἐπιδαφιλευθεῖσαι παρὰ τοῦ Σουλτάνου περιποιήσεις εἰς τοὺς πολυπληθεῖς τραυματίας. Ἄρα εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὁμοφύλων μας, ἂν περιορισθῶμεν εἰς τὴν τιμωρίαν μόνον τῶν πταιστῶν καὶ ὄχι εἰς τὴν ἀμοιβὴν τῶν διακριθέντων, θὰ φανῶμεν ὡς ἀναγνωρίζοντες πληρέστατα τὴν ἀνύπαρκτον ἡττάν μας. Ἀλλως τε ἀφοῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος κ. Τρικουπῆς ἐθεώρησεν ἄλλοτε τὸν ἐπὶ ὀλίγας ὥρας διαρκέσαντα ἀκρυβολισμὸν τοῦ Κραλῆ Δερβὲν ἀρκετὰ σοβαρὸν γεγονός ὥστε νὰ προβιάσῃ τὸν ἀνδρείον Μαυροδῆμον, θὰ ἦτο ἀνακολουθίαν νὰ μὴ ἀποδώσῃ σημασίαν εἰς σοβαρὰς συμπλοκάς, εἰς ἀληθεῖς μάχας, καθ' ἃς ἔπεσον ἑκατοστὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ ἑκατοντάδες ὄλακι ἐκ τῶν ἐχθρῶν. Θὰ ἦτο δὲ ὄνειδος ἂν ἀφίνομεν ἀπροστάτευτον τὴν παρακφρονήσασαν σύζυγον τοῦ Γκαβέρα, ἂν ἀφίνομεν ἀγνώριστον τὸν τάφον τοῦ Λώρη, ἂν ἀφίνομεν λιμώττοντας τοὺς ἀκρωτηριασθέντας ἐκ τῶν τραυματίων, ἂν δὲν ἀνηρτῶμεν ἐν τιμητικὸν μετᾶλλιον τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ στήθους τῶν γενναίων μαχητῶν τοῦ Γκριτζόβκλη, τῆς Μελουνας, τοῦ Προφήτου Ἡλίου, τοῦ Νεζερού κλπ.

Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἀνδρείας θὰ παρακινήσῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς στιγματισθέντας νὰ προσπαθήσωσι νὰ ἐκπλύνωσι τὰ αἵματός εἰς ἄλλην περίστασιν, ὅπως ὁ Ἀρίμνηστος ἐκεῖνος, ὅστις, μόνος σωθεὶς ἐκ τῶν ἐν Θερμοπύλαις τριακοσίων καὶ ἀτιμασθεῖς διὰ τοῦτο, ἀνεζήτησε κατόπιν ἡρωϊκὸν θάνατον ἐν Πλαταιαῖς.

Μαῦρος Γάτος

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος Χρόνος Ἀθηνῶν μὴ ἀρκούμενος εἰς τὰ δύο μυθιστορήματα ἅτινα δημοσιεύει, ἐδημοσίευσεν καὶ τρίτον εἰς τὰς γνωστοποιήσεις τινὸς τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομαδὰ ἐκδοθέντων φύλλων του, φανταζόμενος καὶ αὐτὸς κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα συρμὸν τραγικὰς καὶ μυστηριώδεις ἀποπειράς ἐναντίον του ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν δῆθεν χαλκευόμενος, δηλοῦμεν μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον, ἀρκιζόμενοι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὅτι καὶ πρὸς αὐτόν, ὡς καὶ πρὸς πάντας τοὺς συναδέλφους, τρέφομεν εὐλικρινέστατα αἰσθήματα χριστιανικῆς ἀγάπης, ἂν καὶ διαφωνοῦμεν δυστυχῶς πρὸς τὰς ἐν αὐτῷ δημοσιευόμενας πολιτικὰς ἰδέας τοῦ κ. Ροντήρη καὶ δὲν ἀσπάζομεθα τὴν φρασσεολογίαν τῶν ἐν αὐτῷ καταχωριζομένων ἐνίοτε γαλλικῶν εἰδοποιήσεων. Ἄν συνειργάσθησαν ἄλλοτε, πρὸ πολλοῦ καιροῦ, ἐν τῷ Χρόνῳ Ἀθηνῶν τινὲς τῶν ἡμετέρων συνεργατῶν, ἐγκλίμως ἀπαλλαγέντες τῶν καθηκόντων τούτων, χάρις εἰς τὰς ἀνεξιχνίαστους βουλὰς τῆς θείας Προνοίας, προσεπάθησαν κατόπιν ὀλοσχερῶς νὰ λησμονήσωσι τὴν περίοδον ταύτην τοῦ βίου των, ἀπέχοντες ἐν ἀνεξικακίᾳ πάσης ἔριδος καὶ ὑπέικοντες εἰς τὸ συμφὸν παράγγελμα μιᾶς ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ἀνηρτημένης πινακίδος, παραγγελλούσης αὐτοὺς νὰ φεῖδωνται τοῦ χρόνου.

Σ' ΤΟΝ ΑΠΑΓΟΡΕΜΜΕΝΟ ΜΟΥ ΚΑΡΠΟ

Δὲν εἶναι γιὰ τὰ δόντια μου, τὸ ξέρω,
τὸ ξέρω, ποῦ νὰ ξεραθῶ, μὰ τί ;..
Γι' αὐτὸ ἴσα, ἴσα, πειὰ πολ' ὑποφέρω!
Ξέρεις τ' Ἀδὰμ τὸ ἱστορικὸ γιὰτὶ
τοὺς εἶπ' ὁ θεὸς «μὴ φᾶτε αὐτό, παιδιά μου,
γιατὶ θὰ μετανοιῶστε...» ὁ πειρασμὸς
τοὺς ἔκαμε δ,τι κάνει 'ε τὴν καρδιά μου,
κ' ἔτσι τοὺς βρῆκε ὁ φοβερὸς διωγμὸς.
Μῆλο καὶ σὺ, γιὰ μένα ἐμποδισμένο,
μ' ἄς σὲ γευθῶ, κί' ὅ,τι νὰ θέλῃ ἄς γίνω!

••

ΘΕΑΤΡΑ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ

ΤΟ ΑΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΝΥΜΦΩΝ κατήντησε τὸ κατ' ἐξοχὴν θέατρον τοῦ συρμού. Τόσον δὲ συρρέει καθ' ἑσπέραν πλῆθος, ὥστε εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν καταλαμβάνονται τὰ περίχωρα βουνὰ οἱ λόφοι καὶ οἱ κάμποι. Οἱ παλαιοὶ θαυῶνες, ἐκδιωχθέντες χάριν τῶν ἐκλεκτῶν νέων, βλέπουσιν ἀπ' ἔξω μὲ δακρυσιμένους ὀφθαλμούς ἐνθυμούμενοι περασμένα μεγαλεῖα, καὶ διηγῶντάς τα, παρακαλοῦσι τοὺς εἰσερχομένους :

— Πάρε μου ἓνα μπιλιέτο ἀφεντικὸ. Νὰ τοὺς παραδες. Γιατὶ ἐμένα δὲ μοῦ δίνουε...

ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ Καὶ ἐκεῖ φρικτὰ καὶ ἀπερίγραπτα, πράγματα· ὡς εἶδος μηχανογραφίαι.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ Χωλὴ ἔνεκεν τῆς ἀπωλείας τοῦ ἀριστεροῦ ποδός.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ Μουσικὴ καὶ πυροτεχνήματα.

ΣΤΑΘΜΟΙ Κηνοὶ κλπ. Ἄμάν, καὶ ὡς τὸ πρῶτ !

ΚΗΦΙΣΣΙΑ Διασκεδάζουσι καὶ ἐκεῖ, καὶ μάλιστα ὁ ἐκλεκτός κόσμος, τὸ high-life, πῶς δὲ διασκεδάζουσι, θὰ σᾶς εἴπωμεν προσεχῶς διότι εἰς τῶν συνεργατῶν μας ἀναλαμβάνει τὴν εἰδικὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὴν ἀναγραφὴν τῶν χρονικῶν τοῦ ἐν Κηφισσίᾳ φαιδρου βίου.

ΟΛΥΜΠΙΑ Ὁ Μέγαρθρος θαυματουργεῖ. Οἱ θεαταὶ σπεύδουσι. Τὰ δράματτα χειροκροτοῦνται. Ὁ ὑποβολεὺς ἐβωβάθη.

Καὶ λόγιοι; Μεταφράζουσι ὀνόματτα τῶν δραμάτων εἰς τὸ γαλλικόν.

— Τί ἐπικρίζαν χθές;

— Τὴν Ἰωάνναν τῶν δακρύων.

— Ἄ ! Jeanne d'Arc!

— Καὶ ἀπόψε;

— Τὴν Φρόνιμον Σύζυγον.

— Ἄ La sage-femme ! τὴν εἶδα εἰς Παρισίους !

Ὁ υἱὸς Ἰησοῦ κυρίου

